

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Regularium Priuilegia, In Ministrandis Sacramentis

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Regularium Ecclesias visitantibus ¶
 vel conciones eorum audientibus, vt
 infra* concessæ parentibus Fratrum
 Minorum viuis, vt eligant Confessariũ,
 per quem plenariè absoluantur, à pœna,
 & culpa, per Bullam Calisti III. & mor-
 tuis, vt libereatur à Purgatorio, si filius
 eorum Sacerdos vnã pro eis missam
 celebrauerit, per Bullam Clem. VIII.
 vt ait Portell. numero 4. tractatu. 4. re-
 solutione 20.

Nò tamen pro facultatibus. 2. Secundum est, Regulares Concionatores, concionantes in suis Ecclesiis feria 1. 4. & 6. concedere posse suis auditoribus 156. annos, & 24. dies indulgentiæ: aliis vetò temporibus 18. annos & 120. dies; concionantes autem in Ecclesiis alienis, 18. annos, & 122. dies, ex priuilegijs diuersorum Pontificum concessi. Fractis Minoribus, & Prædicatoribus, quas debent concedere expressè nomine Sanctitatis Papæ, alias non acquiritur. Rodriguez resolutione 11. num. 10. & resolutione 77. numero 58. parte. 4. tractat. 4. resolutione 22. §. Et tamen dem.

REGULARIUM PRIVILEGIA
 In Ministrandis Sacramentis.

An Regularis presentatus, & inuisa repulsus possit Confessiones exquirere? 3. Circa Baptisum, vide V. Baptismi minister Circa Pœnitentiam V. Confessarius Regularis. Solum hic nota, nouissimè Ludouicum Cellotium de hierarch. lib. 5. capite 24. mordicus sustinere primò, quòd regularis Sacerdos presentatus, & iniuste ab Episcopo non admittas, potest Confessiones exquirere, vt poterat ante Tridentinam: quia Clem. dictum de sepult. in quid sibi conceditur, est inserta in corpore iuris, & Concilium eam expressè non reuocat. par. 6. tract. 7. resolutione 60. Secundò, Confessarium Regularem approbati non posse cum limitatione ad tempus, personas, &c. si est idoneus; nam Episcopus non dat illi auctoritatè, sed tantum eum examinat de idoneitate, & si idoneum iudicat, iurisdictionè

An approbari possit eum limitatione?

dat illi Summus Pontifex, ipso iure
 Ibid. resolut. 61. Tertio, consequenter, semel ab Episcopo approbatum non potest iterum siue ab ipso, siue à successore, ad examen iterum vocari, vel licentia minari: semel obtenta priuari. Ibid. resolutione 62. Denique, religiosum approbatum in vna Diocesi, esse idoneum Confessarium in quacumque diocesi de licentia Parochi, sicut (ait Bauny parte. 1. tract. 4. quest. 4.) Sacerdos approbatus in vna diocesi, eligi potest per Cruciata in quacumque alia Ibid. resolut. 59. Verum nos circa primum (* quidquid dixerimus V. Confessarius Regularis, numero 5. *) ceasemus priuilegium Clement. reuocatum esse per Tridentinum, quia eius intentio fuit, reformare has regularium facultates. Vel non reuocari: sed exigi ex parte Sacerdotis conditionem, vt non possit facultate Papali per dictum priuilegium gaudere, nisi & in quantum ab Episcopo approbatus fuerit. Adde etiam ex Lugo de pœn. disput. 2. 1. sect. 3. num. 52. quod si supra dicta opinio est probabilis, ad praxim tamen parum, aut nihil conducere potest, siquidem facultas Clem. multa requirit, præsertim quod Episcopus tot solum Confessarios admittere tenetur, quot pœnitentium concurrentium numero sufficiunt; & si quis ei ex præsentatis à Prælato non satisfacit, exigere potest alium in locum illius, circa quas condiciones poterit pro libito cauillari, nec facile vinci. parte. 6. tract. 7. resolut. 60. ad §. Sed pace. Circa secundum (¶ quidquid etiam dixerim Ibid. numero 6. *) dico etiam cum Lugo num. 57. eas limitationes ab Episcopo validè apponi, siue iustæ sint, siue iniustæ; & Confessiones factas contra tales limitationes, defectu potestatis, nullas esse; licet etiam apponi, si iusta causa interueniat: nec obstare, quòd Parocho annorum 25. concedatur approbatio ad curam animarum absque limitatione: nam in Parochiis examen circa doctrinam & mores magis rigorosum præcedere debet & solet, quam in Confessariis; & ideo etiam de illorum, quam de istorum idonei-

Et an approbatus in vna diocesi sit idoneus ubique locorum.

Ad primum negatur.

Afirmatur secundum.

idoneitate constare. Quod si Episcopo plene constaret, aliquem regularem in donum esse pro facultate non limitata, tunc videretur non posse ei absque alia causa limitatam concedere. Sed nihilominus limitatio valida foret. *Ibidem resolutione 61.* Circa tertium, si licentia concessa sit ad beneplacitum ex causa licite, & sine causa valide reuocari posse concessam verò absolutè, ex iusta & rationabili causa reuocari etiam posse, secus nec licite nec valide reuocari, ut diximus *ibidem numero 70.* Et ita etiam Lugo *numero 63. Ibidem resolutione 62.* Denique quoad vltimum licet sententiam Cellorij tamquam probabilem ex multis admittat Præpositus in 3. *quæstione 8. dub. 4. numero 21.* Itante iamen Constit. Urbani VIII. quam *ibidem numero 9.* attulimus, non subsistere. *Ibidem resolutione 59.*

Regulares possunt ministrare Eucharistiam secularibus quocumque tempore.

Excepto articulo mortis.

Et Paschate, id est Communionis præcepta tempore Paschali.

4. Circa Eucharistiam, Regulares habent privilegium ministrandi eam secularibus in suis Ecclesiis quocumque tempore, secluso Paschate & articulo mortis. Et Paulus V. extendit illud etiam ad alias Ecclesias, unde videntur ministrare posse in Oratorijs ædium priuatarum. *Portell. resp. mor. par. 3. cas. 39. par. 4. tr. 4. resol. 14.* Verum pro Paschate & articulo mortis sufficit licentia Parochi, certo præsumpta, & moraliter certa Suarez in 3. *par. quæst. 82. art. 3. disp. 72. sect. 1. vers. hinc. par. 3. tract. 2. resolutione. 12. 5.* Nota etiam. Et nomine Paschæ in dicta limitatione non venit dies ipse Paschæ, sed Communio, quæ tempore paschali præscribitur ab Ecclesia, ut nimirum parochiani semel saltem in anno, id est cum pro Paschate reficiuntur, proprio Parocho se sisterent, eiusque superiori tamen agnoscerent. Quare si quis præceptum impleuisset in die Iouis sancti, vel implere vellet in crastino, vel intra tempus concessum, communicare posset in Ecclesia Regularium in ipso Paschæ die. Suarez *sect. 3.* quidquid contra asserat Trullenach *par. 4. tr. 4. ref. 81.*

5. Aduerte præterea, Regulares ministrare posse Communionem pascha-

lem aduenis vagis, & peregrinis: quia in hoc nulli Parocho fit iniuria, non enim Parocho hospitij, quia non illi subiicitur, nec Parocho Patriæ, quia est absens, & hic censetur dare parochianis absentibus licentiam communicandi vbicumque voluerint. Decretum verò Eugenij IV. fauet illis, concedendo, ut possint in Parochia hospitij tamquam incolæ communicare, non tamen cogit. Nec satis constat, Ecclesiam Cathedralē, vel Matricem esse vniuersalem Parochiam totius diocesis, ut Quenas ad eam adeundam obligare debeamus. Sanchez *de matr. Dom. 1. lib. 3. disp. 73. num. 17.* contra Peregrinum in *pru. th. at. par. 2. tit. communicare. §. 2. par. 3. tract. 2. resol. 12.* Item in Paschate, & in articulo mortis ministrare possunt seruis & domesticis intra Conuentum degentibus, iuxta privilegium Pij IV. & aliorum Pontificum apud Portell. *V. Sacramenti administr. numero 6.* Et idem dic de sanulo coniugato, qui dormit extra Conuentum, siquidem, moriatur in Conuentu: quia is dicitur continuus commensalis Et procedit etiam de Confessione, & extrema Vnctione. *Ibid. 6. Notandum. & part. 5. tract. 3. resol. 52. item p. 11. tr. 7. ref. 28.* Olim ex privilegio Sixti IV. poterant etiam ministrare sacrum Viaticum & Vnctionem extremam suis Tertiariis, quod tamen hodie est eis interdiktum, ut constat ex litteris sacre Congreg. ad Episcopum Mutinon *sub die 17. Iunij 1639. par. 6. tr. 8. ref. 30.*

6. Aduerte denique, satis probabiliter olim docuisse Rodriguez *tom. 1. quæst. 56. art. 3.* Ioan. de la Cruz Henric. Tambur. Ioan. de Soria, & alios, contra Suarez *de rel. g. tomo 4. tractat. 10. lib. 9. cap. 3. numero 8.* Regulares ministrare posse laicis in Ecclesia propria Communionem ipsam paschalem, ex privilegio Nicolai V. concessio Monasterio B. Maræ de Guadalupe Ordini D. Hieronymi *anno 1458.* quod Paulus III. viuz. vocis oraculo confirmauit: nam omnia huius Monasterij privilegia Pius IV. ad reliqua eiusdem Ordinis

Quamvis administrare possunt aduenis.

Peregrinis.

Et seruis domesticis.

Et olim probabile fuit ministrare posse etiam aliis.

ri; Monasteria extendit; & sic iis ut possunt reliqui Ordines communicantes. Et ita in Lusitania in causa Fratrum Minorum cum quodam Parocho iudicatum fuit, apud Fagandez *pract. 3. lib. 1. cap. 5. part. 2. tractatus. 14. resolutione 73.* Quam sententiam nouissimè tenet Bauny *par. 1. tract. 5. quest. 19.* quamuis suadeat Religiosis ab eius praxi abstinere, *p. 11. tr. 7. ref. 4.* Verùm Sacra Congregatio contrarium postea declarauit Eminentiſſ. Boacompagno Archiepisc. Neapolit. ut constat ex litteris Eminentiſſ. Verolipi. *sub die 20. Martij 1638 part. 3. tract. 7. resolut. 58.*

REGVLARIVM PRIVILEGIA
In predicando.

Regulares olim ex communi Doctorum sententia poterant in Ecclesiis suorum ordinum predicare absque licentia, ex Bulla Pij V. *essimendicantium;* nec illi, Episcopus id prohibere poterat, & id docuerat olim *par. 2. tractat. 1. resolut. 38.* Vbi etiam cum Miranda *tom. 1. quest. 50. art. 3. concl. 1.* dicebat speculatiuè loquendo posse predicare, Episcopo contradicente, saltem in hora, & tempore, quoniam non predicaret Episcopus; id tamen non expedire propter scandalum; Addiderat Regularem predicantem in sua, vel aliena Ecclesia sine licentia, non posse ab Episcopo puniri, *par. 3. tr. 2. ref. 11.* at peccant mortaliter. *Cac. part. 3. tract. 7. resolutione 11.* Sed hodie stante constitutione *Inscrutabili, Greg. XV.* (& merito aduertit Bordonus *in consil. Regul. ref. 7. num. 21.*) Regulares predicantes sine Episcopi licentia, & benedictione etiam in suis Ecclesiis, possunt ab Episcopo puniri etiam per censuras. Et quamuis Augustinus de Bellis *in alleg. Hispano idiomate conscripta* puter Urban. VIII. derogasse Bullæ Greg. XV. tamen Nouatius *in sum. Bull. part. 1. tit. de exemptorum priu. n. 51.* faciens mentionem de dicta Bulla Urbani VIII. relata à P. de Bellis, ait,

non ob stare, quin hodie Episcopi possint punire regulares, quia dicta Bulla videtur tantum localis lata pro ciuitate, & Diocesi Giennensi. *part. 7. tract. VIII. 12. resolut. 25.*

8 Hæc autem licentia, & benedictio perenda est quocumque tempore, quamuis enim Bordonus *in consil. Regul. resolut. 7. quest. 11. numero 5.* asserat vnum obtinuisse apud Regulares prædicandi in propriis Ecclesiis absque alia Episcopi benedictione; quam solum petunt pro Quadragesima, & Aduentu, & non pro aliis festis intra annum; tamè valdè dubitandum an ad sit talis usus; nam quocumque tempore, quando regulares volunt in suis Ecclesiis concionari, se præsentant coram Episcopis, & petunt benedictionem, iuxta Concil. Trid. *sess. 24. de res. cap. 6. l. 1. m. d.* Episcopus possit denegare benedictionem prædicandi Regulari nolenti coram ipsomittere professionem fidei. Ita Nouar. *in sum. Bull. p. 2. tit. de exempt. priu. num. 49. cum aliis. par. 7. tractat. 12. resolut. 24. p. 11. tr. 2. ref. 1.*

9 Concionatores Regulares semel approbati ab Episcopo, concionari possunt in quacumque diocesi, dummodo Episcopus loci, vel Parochus non contradicat, ex priuilegio Greg. XIII. concesso Societati. Villalobos *tom. 2. tract. aut ter. 35. diff. 5. cum. 2.* & Regulari doctro, & pio, præsertim itineranti, concedere potest facultatem prædicandi in sua Ecclesia Parochus bis, aut ter. *Portell. n. 2. par. 4. tr. 2. ref. 11. §. Notat. & par. 4. tr. 4. ref. 2. §. Not.*

10 Quæres an ut Episcopus, possit etiam Vicarius Sede vacante punire Regulares prædicantes in Ecclesiis sine licentia, & benedictione, vel suspendere, & ordinare, ne aliquis Regularis amplius prædicet? Negatiuè respondent Gauaneus *in Man. Episcoporum. Capitulum. Sede vacante numero 51. & 52.* & Bordonus *in consil. Regul. ref. 36. numero 24* quia succedit Episcopo in iurisdictione ordinaria, non delegata; & ideo vbi Concilium Trid. committit aliquid Episcopis uti delegatis Sedis apostoli-